

POLLEN!

Een toneelspel in twee bedrijven

door

ANDRÉ LISSENS

2023, herwerkte versie

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **POLLEN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ANDRÉ LISSENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot 1997/0220/005
ISBN 9789038504797

Copyright: © 1997 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes. Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 6 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren)

LOUIS

ANTOINETTE

SIMONNE

BERNARD

WIM

JOYCE

DECOR

Open speelruimte. Geen decorstukken. De speeloppervlakte is in 3 stukken verdeeld.

1. In het midden gaat, van links naar rechts over de hele breedte, een kortgeschoren haag. (Bvb. coniferen van minstens 1 meter hoog). Deze achtertuin behoort aan de familie Lr Roy.

2. De voorscène is verdeeld in (ongeveer) 2 dezelfde stukken (midden). Links behoort aan de familie Capet. Rechts : De familie Joncklergouw. Deze middenscheiding is op basis van tuindraad (raster). Bedoeling is dat deze draad in de loop van het stuk, verwijderd wordt. (zie brochure)

Zijdelings en achteraan worden de wanden gedrapeerd met kleurloze doeken. Door aangepaste belichting kunnen bepaalde effecten bekomen worden. (Zie brochure : vb. dansscène).

BEKNOPTE BESCHRIJVING VAN DE PERSONAGES:

- Louis Capet is een op rust gesteld militair met een sterk ontwikkeld gevoel voor discipline. Hij verlangt dit ook van anderen. Niettegenstaande deze karaktertrek verandert hij op slag wanneer Antoinette, zijn vrouw, in zijn buurt is. Door haar fysieke handicap (beenverlamming) is zij echter niet bij machte, hem permanent in het oog te houden, tot grote opluchting van Louis. Samen hebben ze een zoon, Georges.

- Antoinette Capet is een totaal verbitterd mens. Het leven is voor haar niet geslaagd. Door haar handicap die zij ongeveer 5 jaar geleden opliep, is zij nog bitterder geworden. Louis is in haar ogen een noodzakelijk kwaad. Hun relatie stoelt op verwijten en onbegrip. Ze leven in een soort haat/liefde (?) verhouding. Zij krijgt geregeld woedeaanvallen ...

- Simonne Le Roy, de echtgenote van Bernard. Ze is zijn tweede vrouw in haar eerste huwelijk. Ze zijn kinderloos, alhoewel zij graag kinderen had gewild. Bernard wil echter geen kinderen. Ze werkt halftijds op een advocatenbureau. Simonne houdt van chique dingen zoals kleding, parfum, juwelen enz. Soms kan ze hard uit de hoek komen en noemt de dingen bij de naam, zonder enige

vorm van diplomatie of compromis. Toch is ze sterk emotioneel. Haar relatie met Bernard is weinig inspiratievol.

- Bernard Le Roy is een handelsvertegenwoordiger, maar tijdelijk verplicht werkloos wegens ziekte. Heeft het roken moeten laten. Drinken doet hij echter nog en zijn aandacht voor vrouwelijk schoon blijft levendig. Kan soms sarcastisch zijn. Heeft reeds een bewogen huwelijk achter de rug.

- Wim Jonckergouw heeft Nederlandse roots. Werkt in een Amerikaans bedrijf als informaticus. Carrière maker en erg ambitieus. Daardoor heeft hij weinig aandacht voor de noden van zijn vrouw. Heeft een hoge dunk van zichzelf en komt dan ook blasé over ..

- Joyce Jonckergouw is nogal timide en soms besluiteloos. Ze zit op haar honger wat affectie, liefde en romantiek betreft. Wordt niet begrepen door Wim. Ze heeft een schijnzwangerschap achter de rug.

POLLEN

Stuifmeel van grassen in bloeitijd. Veroorzaakt hooikoorts. Is een allergische ziekte voor gevoelige personen, gepaard gaand met ontsteking van neus, ogen en ademhalingsorganen.

ALLERGIE: Verhoogde gevoeligheid die ziekelijke reacties vertoont...

EERSTE BEDRIJF

(Enkele spots belichten de grond (op bv. 30 cm. hoogte). Het publiek moet de indruk krijgen dat allerlei stofdeeltjes in de lucht dwarrelen. Na enkele seconden krijgt men het geluid van zoemende insecten en wordt de illusie levendig van een hete zomerdag gepaard gaand met nefaste invloeden zoals concentratie van pollen en het vervelend gezoem van insecten ... Stemmen op band doorbreken af en toe, dit monotone geluid ..)

STEM ANTOINETTE: Toen het gebeurde, heb ik niet eens een kreet geslagen. Niet één enkele kreet. En daarna, ook niet..

STEM LOUIS: En waarom ik dan wel. Een man.

STEM SIMONNE: Zij kreeg de beker van de overwinnaar. En ik keek hoe zij de handen in de hoogte stak. Ik kreeg niet eens een troostprijs. Niet eens een niemendalletje ondanks mijn overwinning .. Ik haat dit.

STEM LOUIS: Ik wil nog kunnen kiezen. Nu. Op dit ogenblik. Of is het te laat?

STEM BERNARD: Aan wat dacht je? 't Is toch allemaal gespeeld. Wij zijn van tel. Enkel ik .. en jij ook.

STEM ANTOINETTE: Ik haat je. Ik haat mezelf omdat ik je niet méér kan haten. Omdat het allemaal voorbij is en die doorzichtigheid nooit doorprikt werd ...

STEM JOYCE: Ik hou van alles .. Van jou .. soms meer, soms minder.. en van het kind .. Ik wil het zo graag terug hebben ....

STEM SIMONNE: Nooit meer! Voor mij kan het nooit meer! Misschien later .. bij een nieuwe overwinning.

STEM WIM: Waarom heb je het gedaan? Vals spelen. Wedden op léven? Een verkeerde gok. Eén gesodemieter. Onherstelbare scherven die nooit opgeraapt werden omdat jij ze liet liggen en daarom onherstelbaar zullen blijven.

STEM LOUIS: Verkeerd. Ik weet het. Het was verkeerd. Maar jij was er. Uitgerekend jij! En waarom moest jij het zijn. Waarom?

(Het laatste woord gaat over in een echo .. die langzaam uitsterft .. De spots gaan aan. In de tuin van Louis staan een schop, hark en kruitwagen. Enkele seconden later komt hij op met een motorgrasmaaier die hij, tevergeefs, aan de praat tracht te krijgen. Hij vloekt en stampt van woede tegen de grasmaaier..)

LOUIS: Godverdomme. Verdomme toch. *(na een paar seconden)* Madame Simonne. Madame Simonne. *(neemt de kruitwagen en verdwijnt ermee om dadelijk terug te komen. Hij gaat tegen de coniferen staan en roept)* Madame Simonne.

SIMONNE: *(Op. Ze is heel luchtig gekleed. Bij hem)* Opnieuw problemen met die machine? 't Was te verwachten. 't Was eigenlijk een beetje voorspelbaar, nietwaar. Die dingen raken na verloop van tijd versleten.

LOUIS: Die machine werkt inderdaad weeral niet.

SIMONNE: Naar mijn gevoel heeft hij zijn beste tijd gehad. We staan er gewoonweg nooit bij stil, tot op het moment dat hij het definitief begeeft. Ik geloof dat je dringend aan een nieuwe toe bent.

LOUIS: 't Is Godgeklaagd. En zeggen dat die grasmachine amper vijf jaar oud is. Tegenwoordig smijten ze niets anders dan een hoop rommel op de markt, niettegenstaande alle mooie reclame en beloften. En op het meest cruciale moment zit je met de handen in het haar.

SIMONNE: Tja, de kwaliteit van tegenwoordig is niet te vergelijken met vroeger. Maar ondanks die tegenslag zul je toch moeten toegeven dat het op dit uur van de dag, met zo'n hitte, bijna absurd is om het gras te maaien. Iedereen is op dit ogenblik aan een verplichte siësta toe .. of staat aan de vaat. Hoewel dat met dit weer niet veel te betekenen heeft. Amper een paar borden, enkele kopjes, maar wel veel glazen.

LOUIS: Ik kan onmogelijk op mijn luie kont blijven zitten madame Simonne. Ik moet, willens nillens, naar buiten. Zélfs bij zo'n hitte! 't Is echt gênant voor mij nogmaals op uw welwillende goedheid beroep te moeten doen om die rotgazon af te rijden, maar zij wil nu eenmaal een biljarttafel.

SIMONNE: Geen enkel probleem.

LOUIS: Ik zweer je, dit aftands exemplaar wordt geliquideerd. Zeker weten. Zijn tijd zit er op.. Sorry madame Simonne, de laatste maal, echt waar.

SIMONNE: En waarom zouden burens elkaar niet helpen? Je hoeft je daarvoor echt niet te excuseren. Alhoewel ik er bij blijf dat het nu toch veel te heet is om aan zoiets te beginnen. Zelfs het gras groeit amper met zo'n hitte.

LOUIS: Misschien wacht ik nog wel een half uurtje.

SIMONNE: Ik moet eigenlijk wel toegeven dat, rekening houdend met Bernards situatie, het in feite een goeie zaak is dat jij onze machine regelmatig gebruikt. Om het even welke machine moet op tijd en stond draaien. Zo raken minder gemakkelijk versleten.

LOUIS: Dat denk je maar. (*wijst naar zijn machine*) Om de twee dagen rolt die Webster over het gras. Misschien wordt hij in mijn geval teveel gebruikt.

SIMONNE: (*lachend*) Zonder jouw toedoen zou onze machine wellicht verroesten. Wij gebruiken hem amper. Zeker niet op zo'n maniakale manier. (*lachend*) Niet verkeerd bedoeld hoor, meneer Louis, integendeel zelfs. Ik wou dat ik kon zeggen dat wij door diezelfde microbe gebeten waren. Jullie tuin is een pareltje. Een echt juweeltje. Misschien ligt het wel een beetje aan mezelf, nu ik het ben die het gazon moet maaien.

LOUIS: Hij kan het ook niet helpen.

SIMONNE: Nee, da's waar.

LOUIS: Wil ik een handje komen toesteken? Je zegt het maar. Zelfs de tuin van hiernaast neem ik regelmatig onder handen. Die groeiende verwildering en het zaad van al dat onkruid moet op tijd en stond vernietigd worden, anders zijn onze tuinen finaal om zeep. Echt, als ik jullie gazon eens een keertje onder handen moet nemen...

SIMONNE: Bedankt dat je 't mij nogmaals voorstelt meneer Louis, maar er zijn heel wat vrouwen die het gras afrijden en ik ben het op den duur gewend geraakt.

LOUIS: Da's waar madame Simonne. Dat vrouwen ook het gras maaien, wil ik zeggen. En hoe gaat het vandaag met meneer Bernard? Niet te veel last van de hitte?

SIMONNE: Niet meer dan op andere dagen.

LOUIS: Antoinette is vandaag niet aan te spreken. Ik weet niet wat haar gebeten heeft. Gisteren was ze ook al niet te genieten en eergisteren nog veel minder. In feite is 't alle dagen hetzelfde. Maar laten we het liever over iets anders hebben. Over het weer bijvoorbeeld

SIMONNE: Dagen zoals deze zijn op één hand te tellen. En dan zijn er nog die klagen. Sommige mensen zijn nooit tevreden.

LOUIS: Tja, zo ken ik er ook.

SIMONNE: Nochtans bestaat er een excellente remedie voor. Gewoon gaan schuilen voor het begint te donderen en bliksemen. Als je begrijpt wat ik bedoel.

LOUIS: Ik begrijp het madame Simonne. Volkomen. En tussen haakjes, ik gebruik al jaren die remedie ... Op tijd en stond .. verdwijnen.

SIMONNE: Het is toch waar. Op zo'n momenten moet je even alleen aan jezelf denken. Ik doe dat ook als Bernard onhandelbaar wordt. Een ogenblikje, ik ga die machine voor je ophalen. *(wil weg, maar maakt eerst een doorgang tussen de coniferen waarbij men kan zien dat deze reeds vroeger gemaakt werd)* En zoals gewoonlijk gaat het op deze manier heel wat makkelijker dan die machine bovenaan de haag te moeten doorgeven.

(Terwijl ze bezig is, staart Louis in haar décolleté. Ze draagt geen beha. Ze voelt duidelijk zijn blik ..)

Zijn ze nog mooi?

LOUIS: *(Uit het lood geslagen)* Wa.. Wablieft?

SIMONNE: Mijn borsten. Je gaat toch niet beweren dat je niet naar mijn borsten keek. Vind je ze nog mooi?

LOUIS: *(Uit het lood geslagen)* Eh .. ja, natuurlijk.

SIMONNE: Dank je.

LOUIS: *(stuntelig)* Eh ... Ik wil zeggen, ze zijn inderdaad mooi.

SIMONNE: Je bent eerlijk.

LOUIS: *(nadrukkelijk)* Echt waar, ik zweer het.

SIMONNE: Dat bedoel ik niet. Wat ik bedoel is dat jij niet ontkent dat je keek. De overgrote meerderheid zou bij hoog en laag zweren dat ze niet keek.

LOUIS: Waarom zou ik het ontkennen. Waarom zou ik niet naar mooie dingen mogen kijken zoals... Enfin, jij zult mij best begrijpen, madame Simonne, als je weet dat ik al jaren verstoken blijf van die aangename en toch noodzakelijke dingen van 't leven...

SIMONNE: *(Afzwakkend)* Voor mij is 't een gewoonte die overgebleven is van toen we nog heel wat jonger waren en alles nog kon en alles vrij normaal was. De rage van de jaren 70. Woodstock .. Bob Dylan .. De Mama's en de Papa's, Easy Rider .. de flower power beweging ... Vrijgevochten en daarbovenop, de totale liberalisering van denken en doen.

LOUIS: Maar da's wel al een tijdje geleden. Ik bedoel, we zijn allemaal een stukje ouder geworden, alhoewel jij, van zolang ik je ken, praktisch niet veranderd bent.

SIMONNE: *(lacht)* Maar zo oud ben ik nu ook weer niet. Bernard en ik zijn zoals je weet, nu zowat zeven jaar samen en ik was pas begin de 30 toen we elkaar leerden kennen. Het rekensommetje is dus vlug gemaakt.

LOUIS: Precies. 't Is zoals ik zeg, jij bent nog geen sikkepit veranderd. Maar met die hippietoestanden van toen was ik niet zo vertrouwd. Wat wil je, in het leger was dat allemaal taboe.

SIMONNE: 't Was, als ik er nu aan terugdenk, een zalige tijd. We zwierden letterlijk alle problemen van ons af, inclusief de beha's. En ik draag er nog steeds geen. *(lachend)* Macht der gewoonte misschien.

LOUIS: Ach zo. *(dan filosofisch)* Tijden veranderen madame Simonne. Nu is er amper nog discipline. Maar mogelijk was dat toen wel een ander soort discipline .. Alhoewel ik persoonlijk denk dat het juist daar allemaal begonnen is. Vrijheid, vrijgevochten zijn. 't Is allemaal nogal relatief. Nee, het leven van vandaag, geeft niet hetzelfde beeld weer van wat wij toen met vrijheid bedoelden. En ik kan erover meepraten. Over het leven van vandaag, wil ik zeggen.

SIMONNE: Voor ons leek het toen allemaal vrij onschuldig. We bruisten van vitaliteit, zonder ons zorgen te maken over de dag van morgen. We stonden er gewoonweg niet bij stil.

LOUIS: Ongetwijfeld voor jouw generatie maar persoonlijk heb ik daar toch een andere mening over. Ik wil natuurlijk niet iedereen over dezelfde kam scheren, maar volgens mij was die tijd een regelrechte springplank naar vandaag. Geen discipline meer, drugs, geweld, zware criminaliteit, noem maar op. Nee, wat wij de dag van vandaag meemaken, lijkt mij niet zo onschuldig. *(dan)* Wil je echt niet dat ik die machine zelf kom ophalen?

SIMONNE: *(gaat weg)* O nee, da's echt niet nodig .. Je weet dat ik die machine enkel maar tot hier hoef te rijden.

LOUIS: Goed. Zoals je wil. Bedankt. *(kijkt over de haag in haar richting en wrijft onbewust over zijn kruis)* Verdomme toch. *(duwt dan zijn eigen maaier achter de scène weg)*

SIMONNE: *(terug met maaier - duwmodel)* Jij zult vandaag nog veel zweten, meneer Louis.

LOUIS: Liever zweten dan daarbinnen te moeten zitten. *(neemt de machine)* Dank je. Wil je nu echt niet dat ik jullie gazon afmaai? Voor mij is het niet de minste moeite en meneer Bernard kan gerust binnenblijven. Als ik iets nodig heb, vraag ik het wel aan jou..

SIMONNE: *(bitter)* Hij komt niet naar buiten. Op dit ogenblik kijkt hij tv en drinkt een pilsje. Het zoveelste...

LOUIS: Dat drinken is niet goed voor hem. Ik wil er mij niet mee bemoeien, maar drinken is, in de gegeven omstandigheden, echt niet goed voor hem .. Net zoals hij verbod gekregen heeft om in de tuin te werken. Dat is hem toch allemaal verboden, nietwaar?

SIMONNE: Ondermeer...

LOUIS: Hij heeft bij wijze van spreken, bijna verbod gekregen om nog te ademen. Tjonge, 't is bijna niet te geloven.

SIMONNE: Zo zou je 't kunnen noemen. Hopelijk niet permanent.

LOUIS: Dat moet nogal schrikken geweest zijn, die hartaanval.

SIMONNE: In feite was het niet echt een hartaanval zoals we aanvankelijk dachten, maar wel een aanval van beklemming, van ademnood. Vernauwingen in de kransslagader, je weet wel .. Ze hebben met succes nog kunnen dilateren .. Nu

nog een controleperiode van enkele maanden en dan, enfin, dan zien we wel verder. Dus voorlopig mag hij inderdaad niets doen .. ook niet tuinieren. Maar dat had ik je allemaal al verteld dacht ik. Ik blijf maar in herhaling vallen.

LOUIS: 't Moet echt frustrerend zijn. Ik wil zeggen, zo'n hele dag niks doen.. da's om je steendoed te ergeren. En natuurlijk, zéker voor jou. (*wijst naar zijn huis*) Ik kan daar ook over meepraten. ik kan daarover bijna een boek schrijven. Al meer dan vijf jaar... Meer dan vijf jaar dat ik niet eens...

SIMONNE: (*onderbreekt hem*) Frustrerend, je zegt het. Ze hebben hem letterlijk alles verboden. Maar dan ook alles. Niet meer roken. Niet meer drinken. Enkel en alleen water. Maar dat laatste is een dovemansoren gevallen geworden.

LOUIS: Tja, 't is misschien begrijpelijk dat iemand met zo'n hitte nogal vlug naar iets anders grijpt. Water blijft nu eenmaal water. Toch zou hij zich aan de voorschriften moeten houden. Het lijkt mij niet zo slim om in zijn toestand alcohol te gebruiken.

SIMONNE: En dan is er nog die dieetvoeding waar hij zo van baalt.

LOUIS: Maar die is zeker noodzakelijk. Anders heeft het hele herstelproces niet de minste zin.

SIMONNE: Weet je dat hij ook geen, laten we zeggen, "extreme" lectuur mag lezen? Je begrijpt waarschijnlijk wel wat ik daarmee bedoel. Ook geen prikkelende tv-programma's .. geen ... enfin, 't is hem allemaal verboden! De minste opwinding kan fataal zijn .. Dat zeggen die dokters toch. Alhoewel ik daarover zo stilletjesaan mijn eigen mening heb. Zijn drang voor bepaalde, nu ja "zaken" groeit nog met de dag. En ik blijf hem maar waarschuwen om het kalmpjes aan te doen. Ik probeer alles onder controle te houden, maar tevergeefs. (*dan*) Ach, iemand die het niet meemaakt kan dat allemaal niet begrijpen.

LOUIS: Maar ik kan dat heel goed begrijpen madame Simonne. Ik begrijp dat volkomen. Ik weet maar al te goed hoe jullie zich soms moeten voelen. Van de ene op de andere worden we verplicht te leven als een plant terwijl alle goesting blijft om... (*dan*) Bij ons .. al vijf jaar niks meer. Niks. Geloof het of niet.

SIMONNE: (*wil het gesprek een andere wending laten nemen*) Maar vandaag schijnt opnieuw de zon meneer Louis en dat is heel belangrijk. Een mens herleeft. En jij kan lekker in de tuin werken (*wijst naar de maaier*) en je afreageren. Veel energie verbruiken, zodat je er nieuwe kunt opslaan.

LOUIS: Krijgt Bernard ook zoveel medicatie? 't Is ongelooflijk wat Nenette allemaal te slikken krijgt. Wel 8 à 9 pillen per dag. Ik overdrijf niet. Minstens 9 pillen... (*dan*) En da's niet alleen voor dat been ... o, nee. Ze zeggen...

SIMONNE: (*onderbreekt hem*) Vijf jaar, zei je?

LOUIS: Inderdaad. Vijf jaar. Vijf volle jaren dat ik niet eens met haar...

SIMONNE: (*onderbreekt hem*) Dat ongeval!

LOUIS: O. (*dan*) Verleden maand .. de 22ste.

SIMONNE: Al vijf jaar geleden. (*dan*) Van de stoep gereden.

LOUIS: Inderdaad. Gewoon van de stoep gereden. Straalbezopen was hij. Kon niet meer op zijn benen staan. En haar linker been .. (*dan*) Verlamming. Voor de rest van haar leven. Sindsdien is het leven er helemaal anders gaan uitzien.

SIMONNE: Het had misschien nog erger gekund.

LOUIS: Erger? Ik weet het niet. Misschien... (*dan*) Maar die medicatie maakt haar nog

zot. *(bekijkt haar)* Ze krijgt ook pilletjes voor hiér. *(wijst voorhoofd)* Voor de zenuwen. Enfin, ze zeggen toch dat het voor de zenuwen is. Dokters... Je houdt ze beter uit het huis.

SIMONNE: En hoe gaat het met Georges?

LOUIS: Uitstekend, dank je. *(wil weg)*

SIMONNE: Die moet nu zowat 25 zijn!?

LOUIS: Ja.

SIMONNE: Kost heel wat geld, dat studeren.

LOUIS: Veel geld. *(wil beginnen maaien)*

SIMONNE: En dan nog in het buitenland.

LOUIS: In eh ... Parijs zijn die studies goedkoper dan hier. *(duwt de machine)*

SIMONNE: Biomedische wetenschappen.

LOUIS: Klopt.

SIMONNE: De zoon van Bernards broer zit ook op de universiteit. Ambieert een politieke carrière. Later natuurlijk, als hij zijn diploma op zak heeft.. Heeft zijn zinnen op politieke en sociale wetenschappen gezet. Wil absoluut advocaat worden. Ze klagen steen en been en riemen de buik dicht. Zij permitteert zich zelfs geen nieuw kleedje meer en hij gaat na zijn uren nog de baan op .. Reclamefolders in de brievenbussen droppen. Tja, kinderen ...

LOUIS: Ja. *(dan)* Een geschenk uit de hemel zeggen ze.

SIMONNE: Mogelijk, maar ik kan daar niet over meepraten.

LOUIS: Da's toch wel jammer.

SIMONNE: Niet meer.

LOUIS: Geen spijt?

SIMONNE: Ik heb me er bij neergelegd.

LOUIS: Ja, kinderen. Kinderen... *(wil verder werken)*

SIMONNE: Maar jullie hebben Georges.

LOUIS: Wij hebben Georges, ja.

SIMONNE: Het moet prachtig zijn zo'n knappe zoon te hebben. Verstandig. Misschien wel geniaal. Als je aan de universiteit studeert moet je wel geniaal zijn.

LOUIS: Een mens mag ook wel al eens geluk hebben. *(plots)* Godverdomme, de grond is hier omgewoeld. Excuus madame Simonne dat ik vloek, maar ik ben er rotsvast van overtuigd dat dit hier een molshoop is .. Kijk eens... Het kan bijna niet anders. Een uur geleden was hier nog niks te zien .. zo glad als .. als een biljarttafel. En nu... Godverdomme... *(tot haar)* Sorry .. *(neemt de schop)* Misschien kan ik hem de grond uitwippen...

SIMONNE: Bernard gebruikt daar een ijzeren staaf voor.

LOUIS: Pardon?

SIMONNE: Iedere keer dat wij met zo'n beest opgezadeld zaten, sloeg Bernard een ijzeren staaf in de grond. Vlak naast de molshoop.

LOUIS: Ach, ja?

SIMONNE: En toen bleef hij met die hamer onafgebroken op die staaf kloppen. Heel hard. Wel tien minuten lang...

LOUIS: En met positief resultaat?

SIMONNE: Natuurlijk. De mol verdween.

LOUIS: Efficiënte methode moet ik zeggen.

SIMONNE: Echt waar. We hebben die nooit meer teruggezien. Bernard had dat in een of ander weekblad gelezen en ik moet toegeven dat hij deze keer volkomen gelijk had.

LOUIS: Een ijzeren staaf. Waar vind ik een ijzeren staaf? *(gaat zoeken)*

SIMONNE: Zoek niet verder. Hier. *(ze neemt een ijzeren staaf van achter de haag)* We hebben nooit terug op zijn plaats gelegd.

LOUIS: Misschien lukt het mij ook. *(begint zich als een klein kind op te winden)* Een hamer... Ogenblik. *(gaat weg en komt dadelijk terug op. Hij begint de paal in de grond te slaan)* Zo. Op hoop van zegen. Hij zal er verdomme moeten aan geloven! Ik heb vroeger al van alles geprobeerd. Terpentijn. Glasscherven .. alles. Da's verdomme een echte plaag. Hier, zwarte stinker. O, pardon dat ik opnieuw vloek, maar je zult moeten toegeven dat een mens er zenuwachtig van wordt. *(tot Simonne, ritmisch slaan)* Hier. En hier. Net die opera van Verdi, hé madame Simonne. Eh .. dingetjes .. eh .. dat slavenkoor, je weet wel.

SIMONNE: Nogal toepasselijk.

LOUIS: Pardon?

SIMONNE: Zoals jij op dit ogenblik bezig bent.

LOUIS: Ik bruis van energie, madame Simonne. Al jaren ben ik één groot vat energie, maar spijtig genoeg zonder de minste ontlading

SIMONNE: Als dat explodeert...

LOUIS: Dan is 't vuurwerk. Gegarandeerd. *(stopt even)* 't Zou prachtig zijn moest jij dat ooit kunnen meemaken.

SIMONNE: Wat bedoel je? *(ze weet heel goed wat hij bedoelt)*

LOUIS: *(lachend)* Wanneer ik zou ontploffen, tiens. Vijf jaar opgespaarde energie en dan ineens .. Boem ..de volle laag. Je zou nogal staan kijken.

SIMONNE: *(lachend)* Jij moet je dringend afreageren. Gewichtheffen is daar heel goed voor. En je houdt er bovendien nog een prachtig figuur aan over.

LOUIS: Heb je mij al eens goed bekeken, madame Simonne? Heb je mijn figuur al eens goed bekeken? 't Leger staat niet voor niets bekend als een harde leerschool. En met reden. Discipline .. en zeker driloefeningen, geven een ideaal figuur. En ik heb in mijn leven heel wat driloefeningen meegemaakt. Ik was zelfs instructeur. En die snotneuzen zijn er allemaal beter van geworden. Allemaal. En mijn figuur is daardoor onveranderd gebleven. Vele jonge kerels zouden er de dag van vandaag jaloers op zijn.

SIMONNE: Houden zo, meneer Louis. En nu, werken... *(wijst naar de paal)* .. en zweten... *(wijst op maaier)* Voor het goede doel.. *(ze wil weg)* Succes verder!

(Plots weerklinkt een vrouwenstem .. Antoinette.)

STEM ANTOINETTE: Louis. Idiot. Hou er mee op. HOU ER MEE OP, ZEG IK JE. Stop daarmee.

LOUIS: Godverdomme! *(en een laatste keer slaat hij hard op de paal)* Voilà!

SIMONNE: Gaan schuilen... je weet wel.

LOUIS: Wat?

SIMONNE: Je hebt haar wakker gemaakt.

LOUIS: Ze sliep niet. Ze slaapt nooit op dit uur van de dag.

SIMONNE: Nooit?

LOUIS: Nooit.

SIMONNE: *(wijst op molshoop)* Misschien is hij weg.

LOUIS: Al vijf jaar zit ze aan mijn lijf vastgeklit. Een eeuwigheid!

SIMONNE: Ik ben er bijna zeker van dat hij weg is. Het kan niet anders.

LOUIS: Zeg nu eerlijk, madame Simonne, ik heb toch geen schuld aan haar handicap. Ik heb haar toch niet kreupel gemaakt. "Louis zwijg. Louis, je eet te traag. Louis, je moet niet zo traag eten. Louis, je schoenen zitten onder de modder. Louis, je moet dit, Louis, je moet dat .." Louis moet verdomme, alles! 't Is om zot van te worden.

SIMONNE: Jij ziet het te veel zwart/wit.

LOUIS: Ach ja?! In de gegeven omstandigheden kan het moeilijk technicolor zijn.

SIMONNE: Probeer het eens op een andere manier. Niet zo slaafs. Je loopt voortdurend als een schoothondje achter haar aan.

LOUIS: Da's gemakkelijk gezegd.

SIMONNE: Maar 't is toch waar. Bijt van je af. Laat je niet zo leiden door haar grillen. Wees niet zo volgzzaam. Je moet dringend paal en perk stellen aan die situatie. Wees gewoon jezelf en daarmee uit.

LOUIS: *(begint te lachen)* Jij kent haar duidelijk niet. Jij hebt geen flauw vermoeden wie ze werkelijk is.

SIMONNE: Mogelijk. Misschien ken ik haar inderdaad niet, maar ik ken wel haar soort. Wij vrouwen komen nu eenmaal uit dezelfde stal. Maar daarna draven wij ieder afzonderlijk onze eigen weg .. een eigen horizon tegemoet.

LOUIS: Dat begrijp ik allemaal niet zo goed madame Simonne.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze